

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

ในระบบกระบวนการการยุติธรรมทางอาญาณั้น มีหลักสำคัญสามประการ คือ การดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี การสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริสุทธิ์ และการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ที่ถูกกล่าวหา การนำผู้ถูกกล่าวหามาแสดงช่าวเพื่อในลักษณะที่ยืนยันความผิดดังที่ปรากฏให้เห็นเป็นประจำทางหน้าห้องสืบพิมพ์หรือโทรทัศน์ในประเทศไทยนี้ พิจารณาในมุมหนึ่งอาจเห็นได้ว่าเป็นประโยชน์ต่อสังคม คือ เป็นการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อให้สาธารณะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร อันเป็นสิทธิที่สำคัญประการหนึ่งวิธีการกระทำการที่ทำความผิด เพื่อเป็นการป้องกันสังคม แต่ในอีกแง่นั้นการกระทำการดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อสิทธิของบุคคล เพราะนอกจากกระทำการดังกล่าวจะเป็นการขัดต่อหลักการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริสุทธิ์ อีกทั้งการกระทำการดังกล่าวขึ้นเป็นการกระทบต่อการดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี อันทำให้การพิจารณาพิพากษาเกิดความไม่ยุติธรรม และกระทบต่อความสงบสุขของสังคม โดยรวมได้

ปัจจุบัน แม้ว่าผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญาณั้นจะมีฐานะเป็นประธานแห่งคดี แต่การแสดงช่าวที่เป็นการยืนยันความผิดของผู้ถูกกล่าวหารือแม้แต่ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษา ก็ถือเป็นการประจานความผิดของผู้ถูกกล่าวหา อีกทั้งการแสดงช่าวหรือการให้ช่าวรวมตลอดถึงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่หน่วยงานในกระบวนการการยุติธรรมต่าง ๆ ได้กระทำ กำลังทำ หรือกำลังจะกระทำนั้น หาใช่การประชาสัมพันธ์ (Public relation) ไม่ หากแต่โน้มไปในทางการโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) โดยโฆษณาว่าองค์กรของตนมีความเก่งกาจในการปราบปรามอาชญากรรม¹¹⁶ ทำให้เกิดการแสดงช่าวที่เป็นการยืนยันความผิดของผู้ถูกกล่าวหาอยู่เป็นประจำ ซึ่งการกระทำการดังกล่าวจะทำให้เพราะสั่งผลต่อสิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ เนื่องมาจากว่าการแสดงช่าวดังกล่าวมักเป็นไปในแนวทางที่ยืนยันความผิดของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อสาธารณะได้รับรู้จึงทำให้เกิดอคติแก่ตัวผู้ถูกกล่าวหาขึ้น รวมทั้งผู้พิพากษาผู้มีหน้าที่พิจารณาพิพากษากดซึ่งก็ได้รับรู้การแสดงช่าว

¹¹⁶ คณิต ณ นคร. (2553, มิถุนายน). “การอ่านคำพิพากษาคดีด้วยทรัพย์.” นิติชนสูดสัปดาห์. หน้า 29.

ดังกล่าว เช่นเดียวกัน เมื่อผู้พิพากษาเกิดอดีตขึ้นมาแล้ว จึงส่งผลไปยังการใช้คุลพินิจในการพิจารณาพิพากษาคดี จนอาจทำให้เกิดความอยุติธรรมในการตัดสินคดีได้ หากภายหลังพยานหลักฐานแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำความผิดตามที่มีการแฉลงข่าวในชั้นสอบสวน แต่การตัดสินคดีนั้นเป็นไป เพราะอิทธิพลจากการที่ผู้พิพากษาชั้นศาลได้รับข่าวสารตามที่มีการแฉลงข่าวบันยันความผิดผู้ถูกกล่าวหาในชั้นสอบสวน ก็อาจส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อสังคมโดยรวม โดยผลกระทบต่อตัวผู้ถูกกล่าวหาโดยตรงในการทำให้ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ลดลง ซึ่งตามมาตรฐานสากลถือว่าการประจานเป็นการหมายเกียรตินุคคล และสำหรับผู้ที่ตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกกล่าวหา ตามกฎหมายได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ จึงมีสิทธิ์ที่จะไม่ได้รับการปฏิบัติเยี่ยงผู้กระทำผิด อีกทั้งยังอาจทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรและส่งผลไปถึงความน่าเชื่อถือและความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อระบบการดำเนินคดีอาญาที่เป็นได้ ดังนั้นการแฉลงข่าวที่เป็นการบันยันความผิดผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการฝ่าฝืนต่อหลักการที่ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริสุทธิ์ด้วย อีกทั้งประการสำคัญยังส่งผลต่อคุลพินิจในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้พิพากษาอีกด้วย

ตามกฎหมายของอังกฤษ สหราชอาณาจักร และเยอรมันล้วนแต่มีมาตรการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม ไว้เฉพาะโดยชัดเจนเป็นกรณีๆ ไป ส่งผลให้มีการคุ้มครองไม่ให้มีการประจานผู้ถูกกล่าวหาไปโดยปริยาย แต่ตามกฎหมายไทยในกรณีที่มีการประจานผู้ถูกกล่าวหาอย่างทำให้ผู้ถูกกล่าวหาดูเสื่อมเป็นผู้กระทำผิดซึ่งกระทบต่อบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่คุ้มครองสิทธิของบุคคลที่ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญาไว้ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริสุทธิ์ และก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุด ห้ามไม่ให้ปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสื่อมเป็นผู้กระทำผิด แต่บันญญัติดังกล่าวไม่ได้รับการปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเท่าที่ควร แม้ว่าในระเบียบหรือคำสั่งภายในของหน่วยงานจะได้กำหนดเป็นแบบปฏิบัติเพื่อให้คุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา เป็นไปตามรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่ในทางปฏิบัตินั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมไม่ได้ดำเนินการตามระเบียบดังกล่าวอย่างเคร่งครัด เช่น การปิดปากชี้ผู้ต้องหาในการแฉลงข่าวต่อสื่อมวลชน เป็นต้น บางกรณีกำหนดให้เป็นคุลพินิจของผู้ปฏิบัติงาน แต่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้ใช้คุลพินิจไปในทางที่จะประชามั่นที่การปฏิบัติงานของตนมากจนเกินไปด้วย การนำผู้ต้องหารมาแฉลงข่าวต่อสื่อมวลชน ทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมมักจะละเมิดสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญาที่จะไม่ถูกกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมในลักษณะประจาน

อย่างไรก็ตี มิใช่ว่าการละเมิดสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญาที่จะไม่ถูกกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมในลักษณะประจานจะไม่มีผลในทางกฎหมายเดย

เพื่อการประจำทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง อาจทำให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำต้องรับผิดทางแพ่ง ทางอาญา หรือวินัยได้ อี่างไรก็ดี ทางปฏิบัติตามไม่ปรากฏว่ามีการฟ้องร้องดำเนินคดีแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการ ซึ่งจากการศึกษากฎหมายต่างประเทศ พบว่า ในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนในลักษณะที่ทำให้เห็นว่าผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิด ในสหราชอาณาจักรได้กำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติห้ามไว้ชัดเจน ซึ่งในการกำหนดเป็นแนวทางที่ชัดเจนนี้ ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมทราบขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องหาในลักษณะที่ทำให้เห็นว่าผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิด เช่น การเปิดเผยคำรับสารภาพของผู้ต้องหา เป็นต้น รวมทั้งถ้อยคำที่แสดงว่าบุคคลใดกระทำผิดนั้น ประเทศไทยทำให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมความมีขอบเขต ซึ่งพบว่าการเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาถูกมองว่าเป็นผู้กระทำผิดแล้วเป็นสิ่งที่กระทำมิได้ จึงควรนำหลักว่าด้วยความพอสมควรแก่เหตุมาเป็นบรรทัดฐานในการห้ามขอบเขตที่เหมาะสม กล่าวก็อ หลักความพอสมควรแก่เหตุ เป็นหลักที่สร้างความสมดุลระหว่างสิทธิเสรีภาพของบุคคลกับผลประโยชน์ส่วนรวมของรัฐ และยังเป็นหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจที่มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างไม่เหมาะสมหรือเกินขอบเขตแห่งความจำเป็น ตามหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของบุคคลของรัฐเศรษฐีชาชิปโดย

5.2 ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างประโยชน์สาธารณะในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารคดีอาญา เพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและตรวจสอบการทำงานของรัฐกับสิทธิส่วนบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะว่า การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมควรมีขอบเขต ดังต่อไปนี้

- 1) ในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ควรห้ามการนำตัวผู้ต้องหามาแสดงช่าวต่อสื่อมวลชน หากมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะในการแจ้งข่าวคดีอาญาให้ประชาชนได้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้กระทำผิดและข้อควรระมัดระวังมิให้ตกเป็นเหยื่อของผู้กระทำผิดในอนาคต รวมทั้งเพื่อให้ผู้เสียหายคนอื่นได้รับการประทุมร้ายผู้ต้องหากันดังกล่าวจะได้ทราบและแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนต่อไป อาจทำได้โดยการแสดงช่าวสรุปลักษณะการกระทำผิด วิธีการกระทำผิด รวมทั้งแจ้งให้ผู้เสียหายมาติดต่อขอคุ้มครองหากที่สถานีตำรวจนครบาลไม่มีการนำผู้ต้องหารออกแสดงช่าวต่อสื่อมวลชน

2) หากมีความจำเป็นต้องลงภาพถ่ายผู้ต้องหาเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนและดำเนินคดีให้พิจารณาเป็นเรื่องๆ ไป ว่าเป็นประโยชน์สาธารณะหรือไม่ เช่น การแพร่ภาพคนร้ายเพื่อการสืบจับหรือเพื่อการแจ้งเบาะแสกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นต้น

3) การให้สัมภาษณ์หรือให้ข่าวแก่สื่อมวลชนในลักษณะเป็นการยืนยันความผิดของผู้ถูกกล่าวหา ต้องกำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติให้ชัดเจนว่ามีข้อมูลที่จำต้องเปิดเผยกับสื่อมวลชนและห้ามไม่ให้มีการนำตัวผู้ถูกกล่าวหาออกเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนและห้ามไม่ให้มีวิธีปฏิบัติหรือถ้อยคำที่เป็นการดูหมิ่นผู้ถูกกล่าวหา ตลอดจนระบุบุคลากรไทยผู้ฝ่าฝืนอาจไว้วิถี

4) จัดให้มีระบบตรวจสอบเพื่อเป็นหลักประกันกับผู้ต้องหาว่าจะได้รับการปฏิบัติจากผู้ใช้อำนาจโดยเที่ยงธรรม และจะได้รับการปกป้องคุ้มครองสิทธิที่เหมาะสม สร้างความซึ้งเชื่อ โปร่งใส เชื่อถือได้ โดยอาจให้อัยการหรือทนายของผู้ต้องหาเข้าร่วมสังเกตการณ์ในการเผยแพร่ตัววิถี เพื่อเป็นการรับฟังข้อมูลในคดีและการตรวจสอบในทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย